

Publicerad 2022-12-28 23:24 av Sven Borrie

Mellan oro och ignorans

Jag ligger i soffan och tittar ut på trädens isiga grenar som rör sig i vinden.

Inne är det varmt, jag har precis druckit kaffe och ätit en pepparkaka.

På tv:n sjunger Carola i ett julprogram och allt borde vara frid och fröjd i mellandagarna.

Men det är det inte.

Någonting gnager där inne.

Ett måste som inte har gjorts eller ska göras.

En kommande elräkning som ska betalas.

Något som gått sönder och måste lagas.

Alltid är det något som ligger där och gnager.

Dom få gånger man är nöjd är det inte så mycket som att allt är bra.

Utan mer att man lyckats ignorera alla måsten.

Som en svag vibration som växer från bakdelen av magen, upp genom ryggen och biter sig fast i nacken.

Jag tänker på sommaren, där den massiva värmen kortvarigt lyckade tysta alla röster och måsten.

Där man korta stunder kunde vara tillfreds, då det var det enda man orkade.

Men nu ligger jag här.

Och det gnager.

Fast musiken på tv:n är så bra och jag snart ska ut och träffa kompisar.

Så skriker något med en tyst röst från magen allt som jag borde göra, som jag måste göra.

Och så fortsätter mitt liv.

Pendlande mellan oro och ignorans.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sven Borrie med Poeter.se id #105983 innehar upphovsrätten